

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.31/2024/6. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2024. május 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2024. január 24. napján kihirdetett 10.B.65/2023/24. számú ítéletét *helybenhagyja.*

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült 15.040,- (tizenötezer-negyven) forint büntügyi költség megfizetésére Terhelt1 vádlott köteles.

I n d o k o l á s

[1] A Veszprémi Törvényszék a 2023. október 25. és 2024. január 24. napján megtartott tárgyalás alapján meghozott és utóbbi napon kihirdetett 10.B.65/2023/24. számú ítéletével Terhelt1 vádlott bűnösségét emberölés bűntettének kísérletében (Btk. 160. § (1) bekezdés) állapította meg, ezért őt 9 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, mellékbüntetésül 9 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint elrendelte a Pápai Járásbíróság 11.B.529/2020/14. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtását. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből történő kizárásáról, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a nyomozás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, valamint a büntetőeljárás során felmerült büntügyi költség vádlott általi viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen Terhelt1 vádlott és védője jelentettek be fellebbezést enyhítés érdekében.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.48/2024/1-I. számú átiratában az enyhítés érdekében bejelentett védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Megállapította, hogy a felülbírálat terjedelme korlátozott a Be. 590. § (3) bekezdésre figyelemmel, a büntetőeljárás szabályok maradéktalan betartásával lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapított tényállás megalapozottsága nem vizsgálható. Álláspontja szerint a vádlott bűnösségére levont következtetés törvényes, a bűncselekmények minősítése helyes. A büntetékiszabási körülmények körében kitért arra, hogy a törvényszék a súlyosító körülményeket teljeskörűen összegyűjtötte, azonban álláspontja szerint az enyhítő körülmények körében a vádlott egészségi állapotának rendkívül módon történő megromlására vonatkozó utalás módosítása indokolt. Ennek indokát abban látta, hogy a terhelt hallása igen gyenge, ami megnehezíti a vele való kommunikációt, azonban az nem tekinthető rendkívüli egészségromlásnak. Hivatkozott arra is, hogy a kísérlet ugyan távoli, de befejezett, így kisebb

enyhítő hatással bír, az elévülési időhöz viszonyítva bekövetkezett csekély időmúlásnak pedig enyhítő hatás nem tulajdonítható. A főügyészség szerint az elsőfokú bíróság kellőképpen szigorú büntetést szabott ki, amely kifejezi a vádlott és cselekményének fokozottabb társadalomra veszélyességét, az a büntetéskiszabási körülményekhez is megfelelően igazodik. Erre figyelemmel a főügyészség a büntetés enyhítését nem látta indokoltnak, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[4] Terhelt1 vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a jogorvoslati kérelmet továbbra is fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy a gyenge testalkatú vádlott súlyosabb sérülést akkor sem tudott volna okozni, ha tiszta tudattal, szándékosan követi el cselekményét. Álláspontja szerint alkalmatlan eszközzel, alkalmatlan módon elkövetett kísérlet áll fenn jelen ügyben.

[5] A nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a vádlott védője továbbra is hangsúlyozta, hogy a védece értelmi képessége általános iskolai szinten van, az általa elkövetett cselekmény az átlagember számára érthetetlen dühkitörésből származott. A cselekményt kiváltó ok vizsgálatára nem került sor, ezért álláspontja szerint a jövőben is várható védecétől hasonló cselekmény elkövetése, amiből következik, hogy a vádlottat nem büntetni kellene, hanem gyógyítani. A cselekmény minősítésével kapcsolatban kifejtette, hogy a vádlott a legkisebb pengéjű konyhakést használta, amellyel a bekövetkezett sérülésnél súlyosabb sérülést lehetetlen lett volna okozni, ezért meglátása szerint alkalmatlan eszközzel és alkalmatlan módon követte el a vádlott a terhére rótt cselekményt. Egyebekben hivatkozott arra, hogy a súlyos ítélet indoka a vádlott korábbi elítéléséhez köthető, amikor is törvénysértő minősítés alapján törvénysértően enyhe büntetés kiszabására került sor, ezért meglátása szerint ezt a bíróság most pótolta védecével szemben. Erre figyelemmel az indítványa a kiszabott büntetés mellőzésére irányult.

[6] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartva az átiratában foglaltakat a védelmi fellebbezést alaptalannak tartva az elsőfokú döntés helybenhagyását kérte. Kitért arra, hogy az elkövetés eszköze egy 7 cm pengehosszúságú kés volt. A vádlott több szúrást ejtett a sértetten, amelynek során a kés a sértett lapockájában, gerincében, bordájában, bordaívében akadt el, azonban a szúrás érhetett volna más szerveket, amely esetben már máshogy minősülne a vádlott terhére rótt cselekmény. A vádlott beszámítási képessége megtartott, az pedig, hogy a hátba szúrás mit okozhat, köztudott. A főügyészség álláspontja szerint a kiszabott büntetés megfelelő súlyú, különösen arra figyelemmel, hogy sem a tényállás, sem az egyéb körülmények nem adnak magyarázatot a vádlott motivációjára. Hangsúlyozta, hogy a vádlottat kitartó szándék jellemezte, amelyet alátámaszt a vádlott által leadott 5 darab szúrás. Ismételten hivatkozott arra, hogy a vádlott megromlott egészségi állapota nem minősül nyomatékos enyhítő körülménynek, ahogyan az időmúlásnak sincs különösebb jelentősége. Minderre tekintettel a kiszabott büntetés enyhítésére nincs ok, ezért változatlanul az elsőfokú döntés helybenhagyására tett indítványt.

[7] A vádlott védője a fellebbviteli főügyészség képviselőjének perbeszédére tett észrevételében hangsúlyozta, hogy valóban egy motiválatlan cselekményről van szó, amely álláspontja szerint orvosi kérdést vet fel, így amennyiben a vádlott kezelésére nem kerül sor, számítani lehet újabb cselekmény elkövetésére a részéről. Az elkövetett cselekmény nem büntetőjogi kategória érvelése szerint, hanem egészségügyi, amennyiben a vádlott kezelése elmarad, a társadalom vele szemben védtelen marad.

[8] A fellebbviteli nyilvános ülésen Terhelt1 vádlott csatlakozott a védője által elmondottakhoz. Előadta, hogy megbánta, amit elkövetett.

[9] Az ítéltábla a védelmi fellebbezést nem találta alaposnak.

[10] Az előterjesztett fellebbezések tartalmára, a vádlotti és védelmi jogorvoslati kérelem irányára tekintettel, a fellebbviteli főügyészégi átiratban foglaltakra, a védői jogorvoslati kérelem indoklásának tartalmára, valamint a fellebbviteli nyilvános ülésen előadottakra figyelemmel a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett elsőfokú határozatot a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében eljárva felülbírált.

[11] A másodfokú felülbírálat során az ítéltábla a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában, az 590. § (3), (5) és (7) bekezdéseiben, valamint az 591. § (2) bekezdésében foglaltak szerint korlátozott felülbírálatot folytatott le, ekörben megállapítható volt, hogy a törvényszék a fellebbviteli eljárásban megalapozottságában nem vizsgálható ítéleti tényállást a váddal egyezően állapította meg, a vádlott felmentésére vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nem volt ok, a cselekmény minősítése is a büntető anyagi jog szabályainak megfelelő. Itt tér ki arra a táblabíróság, hogy az elsőfokon eljáró törvényszék részletesen kioktatta a fellebbezésre vonatkozóan mind a vádlottat, mind pedig a védőt, akik kizárólag enyhítés érdekében jelentettek be jogorvoslati kérelmet.

[12] A kizárólag a büntetés mértéke ellen bejelentett fellebbezés (mértékes fellebbezés) esetén a jogorvoslattal élő a bűnösséget nem, csak az azzal összefüggésben kiszabott szankciót, annak mértékét sérelmezi a büntetőjogi főkérdés érintése nélkül. A Be. 584. § (3) bekezdés b) pontja értelmében a fellebbező a fellebbezését a fellebbezéssel nem érintett rendelkezésre nem terjesztheti ki. Erre tekintettel a fentebb kifejtettek értelmében a másodfokú bíróság csupán korlátozott felülbírálatot folytathatott le, ezért nem vehette figyelembe az alkalmatlan eszközzel, alkalmatlan módon történő elkövetésre vonatkozó védelmi hivatkozást, ahogyan az erre vonatkozó igazságügyi szakértői bizonyítást sem vizsgálhatta az ítéltábla.

[13] A fentiek szerinti felülbírálat során a másodfokú bíróság az ítéletnek a fellebbezésekkel sérelmezett rendelkezését, illetőleg részeit vizsgálta felül, ezen túlmenően a támadott határozat fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú bírósági eljárást, a Be. 607. § (1), továbbá a 608. § (1) és a 609. § (1) bekezdéseiben foglaltakkal összefüggésben az eljárási szabályok megtartását, továbbá a bűncselekmények minősítésére vonatkozó, illetőleg a szankció alkalmazásával kapcsolatos rendelkezéseket.

[14] A felülbírálat során összességében tehát megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartása mellett folytatta le, ennek során a fentebb meghivatkozott, hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási hibát, illetőleg mulasztást nem vétett, okszerűen foglalt állást a terhelt büntetőjogi felelőssége tárgyában.

[15] A Veszprémi Törvényszék a Be. 562. § (2) bekezdése alapján megfelelően eleget tett indokolási kötelezettségének is. Az elsőfokon eljáró bíróság Terhelt1 vádlott által

megvalósított bűncselekmény jogi minősítését illetően sem tévedett, és az ide vonatkozó jogi indokolás is szakszerű.

[16] A büntetés kiszabása körében irányadó releváns körülmények felülvizsgálata során a másodfokon eljáró bíróság is vizsgálta és értékelte a törvényszék által feltárt bűnösségi és bünteteskiszabási tényezőket.

[17] A büntetés kiszabásakor a bíróságnak figyelemmel kell lennie a tetтарыnyosság, a fokozatosság, és a kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, illetve a konkrét cselekmény tárgyi súlyára is.

[18] Terhelt1 vádlott esetében a törvényszék nagyrészt helytállóan rögzítette mind az enyhítő, mind pedig a súlyosító körülmények körét, azonban a másodfokú bíróság szükségesnek látja kiegészíteni a súlyosító körülményeket azzal, hogy a vádlott alattomos módon, hátulról támadt rá a sértettre, – azon túl, hogy a vádlott ittas állapotban követte el a terhére rótt cselekményt –alkoholizáló életmódot is folytatott, mely súlyosítja tettét. Nyomatékosabban kell értékelni a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességet is, hiszen korábban is hasonló módon követett el közvetlen hozzátartozója sérelmére ugyanilyen jellegű bűncselekményt, mely Terhelt1 vádlott fokozott veszélyességét igazolja.

[19] Az elsőfokú bíróság által számba vett enyhítő körülményeket vizsgálva egyetértett az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség azon hivatkozásával, hogy a vádlott egészségi állapotának megromlása nem a törvényszék által megjelölt súllyal vehető figyelembe, tekintve, hogy a vádlottnak a hallása nem a büntetőeljárással összefüggésben romlott meg, halláskárosodása már fogvatartását megelőzően is fennállt, a vele való kommunikáció már korábban is nehézkes volt, szabadságvesztés büntetés töltésére további nehezítő hatása nincs.

[20] Egyetértett a táblabíróság az elsőfokon eljáró törvényszékkel, amikor az enyhítő és súlyosító körülmények mérlegelésének következményeként a törvényszék úgy ítélte meg a Btk. 80. § (2) bekezdése alapján, hogy a büntetési tétel középértékéhez, azaz 10 évhez képest, attól lefele volt indokolt eltérni a vádlott esetében. A súlyosító körülmények jellegére ugyanakkor helytálló döntést hozott akkor, amikor csak kisebb mértékben tért el az irányadó középértéktől, a vádlottnak mind a személye, mind pedig az elkövetett cselekménye magában rejtí a fokozott társadalomra veszélyességét, már két alkalommal is késsel, hátulról támadta meg közeli hozzátartozóját.

[21] A védelmi állásponttal szemben az elsőfokon eljáró bíróság a feltárt körülményeknek, illetőleg a terhelt személyiségében rejlő társadalomra veszélyesség fokának kellő jelentőséget tulajdonított, ebből következően az elsőfokon kiszabott büntetés semmiképpen nem minősíthető eltúlzottnak, az feltétlenül szükséges és tetтарыnyosnak tekintendő, amely indokolt is a terhelttel szemben a büntetési célok eléréséhez.

[22] Mindezek alapján a törvényszék által kiszabott 9 év szükséges a büntetés speciális és generális prevenciós céljának eléréséhez. Ettől enyhébb büntetés kiszabására a védelmi fellebbezések ellenére sem látott törvényes indokot az ítéltábla. Helyesen állapította

meg a törvényszék, hogy a büntetett előéletű vádlott méltatlanná vált a közügyekben való részvételre.

[23] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is, amelyekről az ítéltábla megállapította, hogy azok megfelelnek a törvényi rendelkezéseknek.

[24] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen eljárva bírálta el az előterjesztett fellebbezéseket, s ennek keretében a Veszprémi Törvényszék fellebbezéssel támadott határozatát a Be. 605. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta azzal, hogy a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltak szerint rendelkezett a vádlott által az elsőfokú ügydöntő határozat kihirdetésétől a másodfokú határozathozatal napjáig letartóztatásban töltött idő vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, valamint a Be. 613. § (1) bekezdésében foglaltak szerint megállapította a másodfokú büntetőeljárásban felmerült bűnügyi költség összegét, és rendelkezett annak a vádlott által történő viselése tárgyában is a Be. 574. § (1) bekezdése alapján.

Győr, 2024. május 16.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Papp Krisztina s.k.
előadó bíró

Dr. Németh Balázs s.k.
bíró

Záradék:

Ezzel a végzés és ezáltal a Veszprémi Törvényszék 2024. január 24. napján kelt, 10.B.65/2023/24. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2024. május 16.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke